

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 118.

Trettende Session.

32te Møde.

Torsdagen den 14de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren

(fortsat): Det er dog vistnok saaledes at haabe, at der, enten man foretrækker den ene eller den anden Form, ikke denne Gang vil blive nogen væsentlig Meningsforsjellighed om dette Punkt, saa at alle de tidligere store Kampe, der ere førte derom, ikke atter iaar ville blive fornyede; jeg troer, at det slet ikke vil være vanskeligt at blive enig i saa Henseende. Den ærede Rigsdagsmand gjorde i sit andet Foredrag nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad jeg havde anført, men det forekom mig — saaledes gaaer det — at han netop bevisste, at min Fortolkning var den rigtige, thi han gjorde opmærksom paa, at Rigsdagen samttidig med den omhandlede Lov vedtog en anden, hvorefter Embedsmændene selv skulde vedligeholde Boligen og betale Skatterne. I dette Tilfælde havde altsaa Folkethinget anseet det for nødvendigt at indføre denne Bestemmelse i selve Loven — og derved foreligger egentlig den Fortolkning fra Folkethingets Side, at i de Tilfælde, hvor man anseer det for rigtigt, at Embedsmændene selv vedligeholde Embedsboligen og betale Skatterne deraf, indfører man det i selve den paagjældende Lov, men at, naar man ikke gjør det, er det et Tegn paa, at man er af den Mening, at det ikke skal paalægges Embedsmændene. Det forekommer mig saaledes, at Folkethingets Mening stemmer overordentlig godt sammen med, hvad der ved den omhandlede Lovs Behandling

utvivlsomt er fremtraadt som saavel Regjerings som det andet Things Mening. Man er naturligviis nødt til at handle efter sin Opfattelse af Loven, det er en Selvfølge, og det vilde vist med Grund blive bebrejdet en Minister, dersom han ved Gennemførelsen af en Lov afvæg fra den Maade, hvorpaa han havde udtalt sig om den ved dens Forelæggelse eller ved dens Behandling her i Thinget. Jeg skal fremdeles bemærke, at den ærede Rigsdagsmand ganske rigtig opfattede Betydningen af mine Bemærkninger ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), nemlig at man i vore Finantslove havde Exempler paa, at man havde finansielle Bestemmelser, uden at der dertil er knyttet og opført Tal. Jeg kan ikke anerkjende Betydningen af hans Forsvar for, at der ikke i det nævnte Tilfælde har været opført noget Tal, thi det forekommer mig — den Mening har jeg altid gjort gjældende — at det paahviler den lovgivende Magt i Finantsloven at anslaae, saa godt man kan, enhver Udgift til et vist Beløb. Det kan gjerne være, at der er forskjellige særlige Vanskeligheder ved dette Anslag, da det er en anden Magt, der har Bevillingsmyndigheden, det vil jeg indrømme, men desuagtet er der Intet iveien for, at man anslaaer Størrelsen efter bedste Skjønne, og jeg tilstaaer, at jeg endog troer, at der i et saadant Anslag vilde ligge en vis Indflydelse. Tilbage staaer kun en eneste Bemærkning, som jeg ret meget vil bede de ærede Herrer at lægge Mærke til, og det er den, at der bag de Fortolkninger om Bønningsafgifter og om Sædtillæg med Hensyn til Amtmændene ligger en Række